

Geistlicher Baustein Nr. 8

Was ist Glaube?

Albanische Übersetzung :

Guri Frymor i Ndertimit Nr. 8

- ÇFARË ËSHTË BESIMI?-

Hebrenjve 11:1: "Besimi është një qëndrim i palëkundur në atë që shpresohet, një bindje për gjërat që nuk shihen."

Çfarë është besimi? Besimi është diçka që të është zbuluar; diçka që ende nuk është, por ti beson se do të bëhet. Besimi është një zbulesë e vullnetit të Perëndisë. Pra, përmes zbulesës!

Dhe kishat sot nuk besojnë më as në zbulesa Frymor. Ato besojnë në një mësim dogmatik të një sistemi. "Me anë të zbulesës, Abeli i paraqiti Perëndisë një flijim më të mirë se ai i Kainit, përmes së cilës mori dëshminë se ishte i drejtë" (Hebrenjve 11:4). Amen. Shpresoj që ta kuptoni këtë. E shihni ku jetojmë? E shihni çfarë ore është?

Vëllai Branham bisedoi me një dijetar të krishterë, i cili tha: "Ne i hedhim poshtë të gjitha zbulesat." – "Atëherë duhet ta hidhni poshtë Jezus Krishtin, sepse Ai është zbulesa e Perëndisë; Perëndia i zbuluar në mish njerëzor." (1 Timoteut 3:16; Gjoni 1:1-2,14). Nëse nuk e sheh këtë, je i humbur.

Jezusi tha: "Nëse nuk besoni se Unë jam Ai, do të vdisni në mëkatet tuaja." Ai është zbulesa e Perëndisë, Fryma e Perëndisë e zbuluar në formë njerëzore. Nëse nuk mund ta besosh këtë, je i humbur. Nëse e bën Atë një person të tretë, të dytë apo një tjetër përveç Perëndisë, je i humbur. "Nëse nuk besoni se Unë jam Ai, do të vdisni në mëkatet tuaja." Një zbulesë! [1]

Dhe zbulesa është e vetmja – zbulesa e Fjalës. Çfarë është një zbulesë? Jezusi tha: "Mbi këtë shkëmb do ta ndërtoj kishën Time, dhe dyert e ferrit nuk do ta mposhtin." (Mateu 16:13-20). Besimi është një zbulesë, sepse besimi të është zbuluar. Abeli, me anë të besimit (zbulesës), i paraqiti Perëndisë një flijim më të mirë se Kaini.

Kaini mendonte se ata kishin ngrënë mollë. Ata ende e besojnë këtë ide. Por nuk ishte ashtu. Ishte një kurvëri – fara e gjarprit. Dhe kur u hapën të shtatë vulat, kjo u shpall dhe u dëshmuar (provua).

Kini parasysh, kjo është në përputhje me Shkrimin nga Zanafilla deri te Zbulesa.

Por Abeli nuk erdhi me vepra, por me besim, thotë Bibla. Ai i ofroi Perëndisë një flijim më të mirë se Kaini. Perëndia dëshmoi se ai ishte i drejtë, sepse ai e kishte parë planin e Perëndisë, i cili iu zbulua atij... Bibla në atë kohë ende nuk ishte shkruar. Prandaj Kaini, vëllai i tij, i cili kishte marrë të njëjtën mësim nga babai dhe nëna, solli si flijim fryte... Por Abeli, përmes zbulimit hyjnor, kuptoi që nuk ishin frytet ato që na nxorën nga kopshti i Edenit, siç mendojnë ende disa njerëz sot. Por nuk ishin fryte. Ishte gjaku i nënës së tij, që e bëri atë të vdekshëm, ose i atit të tij. Prandaj ai erdhi dhe ofroi gjakun e një qengji, përmes një zbuluese hyjnore (Zanafilla 4:1-7). Askush nuk kishte nevojë t'i thoshte atij për këtë, por ai, përmes besimit, pa ardhjen e Birit të Perëndisë dhe solli një qengj si një shëmbëlltysë, sepse ai pa që Jezusi ishte Qengji i therur që para krijimit të botës (Zbulesa 13:8). Dhe Perëndia dëshmoi: "Kjo është e vërteta." Perëndia gjithmonë do të dëshmojë për të vërtetën. Kur Kaini pa vëllain e tij, ai e vrau nga xhelozia.

Largohuni nga të gjitha teologjitë dhe arsyet tuaja! Lejoni vetëm Frymën e Shenjtë... Ju janë dhënë pesë shqisa (ndjenja). Por këto pesë shqisat (ndjenja), intelekti juaj, nuk ju janë dhënë për t'ju udhëhequr (Romakëve 8:14; 2 Korintasve 4:13). Shqisa (ndjenja) e gjashtë, e cila është besimi, ju është dhënë për t'ju udhëhequr. Kjo është shqisa (ndjenja) e gjashtë. Kjo është shqisa (ndjenja) superiore. Ajo të udhëheq ty.

Tani shikoni! Çfarë është besimi? Besimi është shqisa (ndjenja) e gjashtë. Pesë shqisa (ndjenja) kontrollojnë këtë njeri. Perëndia vendosi në njeri pesë shqisa (ndjenja) për të kontaktuar botën tokësore. Nuk mund të kontaktosh Perëndinë me pesë shqisat (ndjenjat) e tua. Ti e njeh Perëndinë përmes besimit, e cili është shqisa (ndjenja) e gjashtë. Ekzistojnë dy shqisa (ndjenja) të shpirtit: besimi dhe mosbesimi. Dhe kur je i mbushur me besim, besimi është po aq real për ty sa edhe të shohësh.

Nëse ti beson se kjo këmishë është e bardhë, nëse ti mund të shohësh dhe ke besim në shikimin tënd, ti thua se këmisha është e bardhë. Nëse ti beson se Jezus Krishti të ka shëruar në Golgotë dhe besimi yt ta dëshmon këtë po aq sa shikimi yt të dëshmon se kjo këmishë është e bardhë, atëherë ti je i shëruar pikërisht tani. Është kryer (mbaruar). Shihni, besimi është qëndrimi i palëkundur ndaj gjërave që shpresohen, provë e gjërave që nuk shihen, nuk shijohen, nuk ndjehen, nuk nuhaten apo nuk dëgjohen. Ti e beson atë! Ti thua: "Por unë nuk ndjej ndonjë ndryshim." Nuk duhet të ndjesh ndonjë ndryshim. Duhet të besosh!

Nuk është thjesht emocion, nuk është asgjë mistike, është një fakt, një e vërtetë. Ajo që shihet, do të dështojë. Gjithçka tjetër do të dështojë, por jo besimi. Besimi nuk mund të dështojë, sepse ai shkon në sferat mbnatyrore dhe ajo nuk mund të dështojë.

Tani, besimi është "një zbulesë nga Perendia". Besimi është një zbulesë. Dua të ndalem për një moment te kjo. Është një zbulesë. Ai ta ka zbuluar ty përmes hirit të Tij. Nuk është diçka që ke bërë vetë. Ti nuk e ke fituar besimin vetë. Nuk ke pasur kurrë besim. Ai të është dhënë përmes hirit të Perëndisë (Efesianëve 2:8-9). Dhe Perendia ta zbulon ty, prandaj besimi është një zbulesë. Dhe e gjithë kisha e Perëndisë është ndërtuar mbi zbulesën.

Ndër njerëzit në audiencë, ka disa kur thirret një radhë lutjeje... dhe janë të gjithë njerëz të mirë, do të thonim. Disa prej tyre përpiqen shumë që të besojnë, përpiqen ta arrijnë vetë këtë. Të tjerë nuk mund ta arrijnë fare. Dhe disa e marrin thjesht përmes hirit. Tani, aty është ndryshimi. Shihni, kjo e bën dallimin. Kjo është zbulesa e vërtetë, sepse besimi është një zbulesë nga Perendia. Ajo duhet të zbulohet më parë.

Por për kishën, për nusen (e Krishtit), rrëmbimi (në qiell) është një zbulesë. Ajo i është zbuluar asaj. Nusja e vërtetë e Krishtit do të presë për atë zbulesë të rrëmbimit.

Tani, është një zbulesë, sepse zbulesa është besim.

Ti nuk mund të kesh një zbulesë pa pasur besim. Besimi është një zbulesë, sepse është diçka që të është zbuluar ty. Besimi është një zbulesë. Besimi është diçka që të është zbuluar, ashtu siç ndodhi me Abrahamin, i cili e konsideroi gjithçka që ishte në kundërshtim me atë që i ishte zbuluar, sikur të mos ekzistonte (Rom. 4,16-22). Pra, besimi – kjo është ajo çfarë është besimi – zbulesa e Perëndisë. Kisha është ndërtuar mbi një zbulesë, i gjithë trupi i saj.

Këtu ka një pyetje për profetin e Perëndisë:

Unë dua të marr Frymën e Shenjtë. Dua të di çfarë duhet të bëj. Kam një barrë në zemër për familjen time, që të shpëtohet.

Nëse dëshiron të marrësh Frymën e Shenjtë, më lejo të të them diçka. Bibla thotë: “Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësinë...” (Mat. 5,6). Ti je i bekuar që e dëshiron këtë. Shiko, jo se e ke marrë tashmë, por të bekuar janë ata që kanë uri dhe etje për të, sepse ata do të mbushen. Qëndro aty!

“Çfarë duhet të bëj për familjen time?” Përdor të njëjtin besim që ke për veten tënde, për familjen tënde. Dorëzoji ata Zotit dhe beso me gjithë zemër që ata do të shpëtohen. Mos e lër të qëndrojnë vetëm në mendjen tënde natyrore. Lëre të bjerë thellë, në brendësi, në të pandërgjegjshmen tënde, atëherë ata të përkasin ty. Perëndia t’i ka dhënë, nëse ti e ke marrë këtë thellë në zemër.

Gjithçka që ke në zemrën tënde dhe për të cilën lutesh, beso se e merr atë që kërkon (Mat. 7,7-11). Tani, ti nuk mund të dyshosh më. Nuk mund të besosh dhe të dyshosh njëkohësisht. Duhet të besosh se ajo që kërkon, do ta marrësh. Atëherë, tha Ai, do të të jepet. Pra, thjesht beso për familjen tënde dhe ata do ta marrin.

Nëse ke mjaftueshëm besim për shpëtimin tënd, a nuk mund të kesh të njëjtin besim që të veprojë edhe për të afërmit e tu? Çfarë është besimi? Është një forcë e padukshme.

Është një Frymë (2 Kor. 4:13). Fryma e Shenjtë sjell besim. Shihni, është një fuqi e padukshme.

Kjo është ajo fuqi që tani është në kishë (2 Kor. 4:7; Efes. 1:18-23), por ajo kontrollohet nga një ligj. Dhe ky ligj nuk do të thotë të mbash një numër urdhrash. Është një ligj besimi. Jezusi tha: "Çdo gjë është e mundur për atë që beson." (Marku 11:23-24). Dhe nëse mund ta besosh, kudo që Perëndia e drejton shpirtin tënd për të besuar, ajo të përket ty. Çdo vend ku vendos shputat e këmbëve të tua me anë të besimit, Perëndia ta jep ty (Jozueu 1:3). Amen. Ai të përket ty, ti e zotëron atë, nëse mund të gjesh çelësin për këtë ligj besimi që e hap atë për ty. E kuptoni çfarë dua të them? Kjo fuqi kontrollohet... Nëse je një bir i Perëndisë, një bijë e Perëndisë, ajo nuk do të të lërë kurrë. Ajo qëndron me ty gjatë gjithë kohës. Por besimi yt largohet prej saj, por ajo ende është aty. Haleluja!

Jezusi është dera për të gjitha këto gjëra (1 Kor. 1:4-9), dhe besimi është çelësi që hap derën. Tani, nëse Jezusi është dera për të gjitha këto pretime të Perëndisë, atëherë besimi në veprën e përfunduar të Tij hap çdo derë për çdo thesar që gjendet brenda mbretërisë së Perëndisë. E shihni? Besimi është çelësi që hap çdo premtim që Ai jep. Çelësi i besimit e bën këtë, besimi në veprën e përfunduar të Tij. Këta janë çelësat për të cilët po flasim.

Çdokush duhet të ketë diçka për të cilën është i sigurt. Dhe mbi këtë mund ta mbështesë besimin e vet, kur është i sigurt. Por nëse ende nuk je i sigurt, nëse ka ndonjë pyetje, lëre mënjatë derisa të jesh i sigurt.

Mendoni vetëm: ne kemi një spirancë që është përtej perdeve! Amen. Ndonjëherë nuk mund ta shohim, por ne e dimë se ajo është aty. Ashtu si djali i vogël që po fluturonte një fluturake. Ata i thanë:

"Ku është ai? Nuk mund ta shoh." Ai u përgjigj: "E di që është ende këtu, sepse mund ta ndjej." Dhe kjo është e vërtetë. Ndoshta nuk mund ta shohim, kohët janë të errëta. Retë mund ta fshehin për një kohë fytyrën e Tij të bekuar. Por mbani mend, retë mund ta fshehin fytyrën e Tij, por nuk mund ta fshehin Atë. Ato mund ta fshehin diellin nga ti, por ai gjithsesi ndriçon pas reve. Dhe besimi e sheh diellin përtej reve.

Përvojat më të mëdha të jetës sime i kam përjetuar kur jam përballur me një mal që nuk mund të kaloja as përmbi, as poshtë, e as përreth tij. Dhe thjesht qëndrova i qetë, dhe Perendia e largoi pengesën. Ai do ta largojë... S'ka rëndësi sa e errët është reja, besimi e depërton atë me një sy që sheh përtej gjithçkaje që djalli mund të vendosë para teje. Sepse Perendia është fitorja jonë! Amen!

Madje as vetë vdekja nuk ka tmerr. S'është çudi që besimtari mund të qëndrojë dhe të thotë: "O vdekje, ku është thumbi yt? O varr, ku është fitorja jote? Por falënderimi i qoftë Perëndisë, që na jep fitoren nëpërmjet Zotit tonë Jezus Krisht." (1 Korintasve 15:51-58). Ky është besimi që nuk zhgënjën. Ky është besimi që fiton.

Çfarë është besimi? Shumë njerëz e ngatërrojnë besimin me shpresën. Por ato janë aq të ndryshme sa dita me natën. Sepse Bibla thotë te Hebrejve 11:1:

"Besimi është siguria për ato që shpresojmë, bindja për ato që nuk shihen."

Shihni, nuk është thjesht një shpresë mitike, është një bindje e fortë, absolute. Oh, shpresoj që ta kuptoni këtë. Dhe atëherë do të shihni që gjërat fillojnë të ndodhin.

Shihni, shumë njerëz mund të kenë shpresë në mendimin e tyre mendor. Dhe më vjen keq ta them, por ky është realiteti i shumë të krishterëve të rrëfyer sot: mendim mendor. Ata kanë një pikëpamje. Por nuk kanë përjetuar kurrë atë që tha Jezusi kur tha: "Nëse një njeri nuk lind përsëri, nuk do të mund ta shohë Mbretërinë e Perëndisë," ose siç përkthehet saktë: "nuk do ta kuptojë Mbretërinë e Perëndisë" (Gjoni 3:3). Kur dikush shikon diçka dhe thotë: "Thjesht nuk e shoh," nuk nënkupton që nuk e sheh me sytë, por që nuk e kupton me zemrën.

Nuk kuptohet.

Tani, ka dy elemente që e përbëjnë njeriun. Njëri prej tyre është qëndrimi juaj mendor, ndërsa tjetri është shpirti juaj. Dhe qëndrimi është mendimi juaj mendor, intelekti juaj. Ndërsa shpirti juaj është një pjesë e Perëndisë që është brenda jush.

Kur lind në këtë botë, si fëmijë rritesh si një shpirt i gjallë. Në atë moshë kur je në gjendje të marrësh një vendim vetë, dëgjon në një mënyrë apo tjetër ungjillin, dhe diçka thellë brenda teje të thotë të pranosh Krishtin. Ti thua: “Ah, jam ende i ri. Do të pres edhe pak.” E pra, pikërisht aty e bën gabimin e parë, sepse ke mërzhitur atë personin e brendshëm. Perendia nuk do të të gjykojë sipas këtij njeriu këtu lart, sipas intelektit tënd. Ai do të të gjykojë sipas shpirtit tënd.

Shumë njerëz besojnë me intelektin e tyre, të tjerë besojnë me shpirtin e tyre. Tani, intelektin këtu lart do të mendojë logjikisht për Fjalën e Perëndisë: “Nuk është e arsyeshme.” Por shpirti nuk mendon fare logjikisht, ai thotë: “Kjo është e vërteta.” Dhe me kaq mbaron. E shihni, shpirti beson. Intelekti do të thotë: “Pyes veten... ndoshta kjo ishte për një kohë tjetër. Ndoshta ishte për dishepujt, ose ndoshta ishte diçka... jo për ne tani, sepse ne jetojmë në një kohë tjetër.” Por shpirti thotë: “Jezusi Krisht është i njëjti dje, sot dhe përjetë.” (Hebrenjve 13:8). Asnjë mendim logjik, asnjë arsye. Ai beson.

Tani, përqindja më e madhe prej nesh, miq, ndjek mendimin logjik në vend të shpirtit, dhe kjo është arsyeja pse nuk i përjetojmë bekimet e mrekullueshme të Perëndisë. Tani, kjo nuk është thjesht një gjë mitike. Nuk është një lloj shkopi magjik.

Është e vërteta e një Perendie të gjallë!

Tani, besimi është një pushtues, besimi është një fitimtar (1 Gjonit 5:4). Ai nuk është thjesht një pajtues, ai fiton. Besimi është fitorja që e mposht botën. Çfarë bën ai? Çfarë është besimi? Çfarë është pushtuesi? Pushtimi dhe fitorja janë e njëjta gjë. Të pushtosh do të thotë të rrëzosh, të mposhtësh, ta lidhësh, ta hedhësh në burg.

Thuhet se mëkati, që dikur të sundonte ty, tani ti sundon mbi të (Romakëve 5:17-21). Thuhet se ti e ke kapërcyer atë, e ke mposhtur. Ti je më i madh se ai. Oh, po ndihem shumë mirë tani!

Kush ishte i pari – një mëkatar apo një Shpëtimtar? Një Shpëtimtar, sepse një Shpëtimtar është më i fuqishëm se mëkati. Kush ishte i pari – një Shërues apo një sëmundje? Nuk mund të kishte një Shërues nëse ai nuk qëndronte mbi sëmundjen. Ai është një Shërues që ka mundur sëmundjen. Dhe besimi është fitorja që mund çdo mallkim të djallit. Besimi është fitorja!

Çfarë është besimi? Besimi është e vërteta. Besimi është diçka që ti e di me siguri. Besimi nuk është diçka që e hamendëson. Besimi është ajo që ti e di, diçka që depërton thellë në shpirtin tënd.

Mund të kesh shumë pengesa. Ndoshta mjeku yt thotë se nuk ka mundësi. Por nëse ke besim, nuk ka rëndësi se çfarë thotë dikush tjetër. Besimi yt nuk ka pengesë. Besimi yt e sheh atë!

Tani, ekzistojnë tri elemente në të cilat njerëzit jetojnë. I pari është njerëzorja, i dyti është zbulimi hyjnor, dhe i treti është vegimi.

Tani, si në lutje, kur lutesh për dikë në mënyrë njerëzore, themi: "Shpresoj të shërohesh. Shpresoj, besoj me ty, përpiqem të përdor gjithë besimin që kam." Kjo është njerëzore.

E dyta është zbulimi hyjnor, kur diçka të zbulohet ty. Thjesht e di në zemrën tënde se do të ndodhë, edhe pse ende nuk ka asgjë përveç zbulimit. Dhe e treta është një vegim. Kjo është natyrisht KËSHITU FLET ZOTI. Kjo është e përsosur dhe pozitive.

Besimi yt intelektual mund ta besojë mirë, por përveç nëse besimi i Perëndisë është thellë në zemrën tënde... (Galatasve 2:19-20). Besimi yt intelektual mund ta pranojë ta bëjë këtë. Dhe thjesht vazhdo ta besosh me gjithë zemër, derisa Perëndia ta zbulojë. Qëndro në të, duke e besuar, derisa Perëndia ta zbulojë.

Dëgjoni, do të them diçka. Shikoni, besimi është i pandërgjegjshëm. Amen. A e besoni këtë? Unë e kam zbuluar këtë gjatë viteve të udhëtimeve të mia rreth botës, ku kam takuar njerëz në të gjitha fazat e ndryshme të jetës. Por besimi është i pandërgjegjshëm. Ti ke besim dhe as që e di. Kjo është e vërtetë.

Jezusi Krishti, qoftë kur ndodhej në një stuhi dhe era përplaste anijen nga njëra anë në tjetrën, qoftë kur përballej me demonë – kudo që ishte, kjo nuk e lëvizte fare. Ai ecte përpara, aq i qetë dhe i paqshëm sa mundej. Pse? Thjesht nuk ishte i vetëdijshëm për frikën dhe për gjithçka rreth tij. Kjo është e vërtetë. A do të ndodhte apo jo, Ai e dinte se do të ndodhte, sepse Perendia e kishte thënë ashtu. Ai nuk thoshte: “Oh, po pyes veten nëse jam lutur sa duhet, nëse kam agjëruar mjaftueshëm, nëse kam bërë këtë ose atë.” Ai thjesht ecte përpara pa vetëdije. Kjo është e vërtetë. Ai besonte se çfarë Perendia tha ishte e vërtetë. Fjalët duhej të përmbusheshin, dhe Ai e dinte që jeta e Tij ishte për t’i përmbushur ato. Kjo është e vërtetë.

Edhe ti je këtu për t’i përmbushur. Ec thjesht pa vetëdije nga frika! Ec pa vetëdije nga kritikata! Ec pa vetëdije nga bota! Ec ashtu siç ecën në Krishtin (Gal. 5:16-25). Ec me Të, mos i kushto vëmendje as të djalhtës as të majtës, thjesht lëviz përpara! Kur ndodh diçka në kishë, ec me Perëndinë ! Haleluja! Kur sëmundja të godet, ec me Perëndinë! Kur fqinji yt nuk të do, ec me Perëndinë! Thjesht vazhdo të ecësh me Perëndinë!

Henoku, një ditë, eci ashtu. A e dini çfarë ndodhi me të? Ai eci gjithë rrugën për në shtëpi me Perëndinë, u ngjit aq lart në rrugën e tij, sa nuk donte më të kthehej mbrapa. Amen (Zanafilla 5:22; Hebrenjve 11:5).